

Una dintre cele mai însemnate sarcini pe care trebuie să le îndeplinească arta, poate cea mai însemnată, este aceea de a-i face pe oameni mai buni, mai generoși, mai cinstiți, mai optimiști, mai demni, mai încrezători în puterea binelui de a învinge răul, mai conștienți de locul și de rostul pe care-l au în lume. Artă teatrului, prin influența directă pe care o poate avea asupra unui mare număr de oameni, prin magia pe care spectacolul bun de teatru o exercită, este și poate fi în tot mai mare măsură un mijloc de educație comunistă a omului societății noastre, o tribună a celor mai înaintate idei ale vremii, o școală a celor mai înalte sentimente și gânduri, un loc de întîlnire a meditației celei mai profunde cu bucuria și desfătarea.

În ultimii ani au avut loc două evenimente de maximă importanță pentru arta și cultura noastră, deci și pentru mișcarea teatrală: Plenara C.C. al P.C.R. din iunie 1982 și Consfătuirea de lucru de la Mangalia. Pe baza discuțiilor purtate cu aceste prilejuri și mai ales a sarcinilor pe care secretarul general al partidului le-a pus în fața celor care slujesc cultura și arta românească, ne-am dat cu toții seama, o dată mai mult, că este necesar ca și activitatea teatrelor, laolaltă cu activitatea din toate domeniile vieții noastre sociale, să se îmbunătățească. Și munca noastră, a regizorilor din teatre, ca factori determinanți ai fenomenului teatral, trebuie să cunoască un salt calitativ, în special în ceea ce privește angajarea politică a spectacolelor pe care le realizăm. Trebuie să ne fie clar că și noi, alături de toți cei care au un cuvînt de spus în cultură, sîntem în primul rînd datori să slujim politica partidului și a statului nostru, că ceea ce facem prin spectacolele noastre este necesar să servească intereselor generale ale societății și că numai și numai în acest mod ne putem considera artiști, în măsura în care operele noastre ajută ridicării nivelului de conștiință și de cultură al poporului, că doar astfel ne putem considera misiunea îndeplinită. Îndemnul adresat de conducătorul statului și al partidului către toți creatorii de

artă, îndemnul de a oferi contemporanilor modele umane, modele în care aceștia să se recunoască și către care să tindă, trebuie să ne călăuzească și pe noi, toți cei care slujim teatrul românesc, fie că sîntem regizori, actori, dramaturgi, critici, scenografi, directori sau secretari literari.

De multă vreme, școala românească de interpretare, cea de regie, arta spectacolului din țara noastră și-au cîștigat un binemeritat prestigiu internațional; mărturie stau largul ecou pe care turneele peste hotare ale trupelor noastre l-au avut de-a lungul anilor, tot mai frecventele invitații pe care regizorii români le primesc de la teatrele din străinătate și succesele pe care aceștia le obțin, elogiile aduse marilor noștri actori de către mari oameni de teatru de pretutindeni. Toate acestea trebuie păstrate și consolidate. Cred că cea mai sigură cale pentru aceasta este întruchiparea artistică, în spectacolele pe care le punem în scenă, a unei conștiințe revoluționare, în sensul politicii pe care o slujim, aceea a Partidului Comunist Român, expresie a mîndriei de a trăi aici și acum, printre minunații oameni ai acestor locuri străvechi, oameni a căror personalitate și ale căror idealuri sîntem datori a le face cunoscute lumii întregii. Numai de modul în care regizorii noștri, toți cei care slujesc teatrul, vor fi conștienți de rostul și de rolul lor de promotori al ideologiei comuniste pentru făurirea omului nou, a unei noi concepții despre lume și viață, întru progresul culturii românești și al răspîndirii ei în lume, numai de aceasta depinde ca teatrul nostru să-și împlinească menirea și să-și mențină locul de frunte pe care-l merită în viața spirituală a patriei.

Mircea CORNIȘTEANU

○ magiind strălucita personalitate politică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, oamenii de artă au în vedere și îndrumările cuprinse în opera sa filozofică și politică, privitoare la rolul artei în actuala etapă de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate. Cuvîntarea rostită la Consfătuirea de lucru pe problemele muncii organizatorice

și politico-educative din 2—3 august 1983 cuprinde, în acest sens, și o profundă investigație a izvoarelor, a naturii și a funcțiilor creației artistice. În creația artistică își găsește o tot mai clară afirmare ideea — rostită răspicat la Consfătuirea de la Mangalia — că lupta revoluționară nu s-a încheiat odată cu lichidarea claselor exploatoare. Lupta revoluționară continuă, și e firesc să continue, în noile condiții istorice, ale edificării societății socialiste, care se dezvoltă impetuos în toate domeniile, solicitând cu vigoare energia spiritului revoluționar.

Apare limpede, în această luminoasă perspectivă, că oamenii de teatru trebuie să acorde prioritatea cuvenită spectacolului militant, care, în stiluri și modalități diferite, să aducă în primul plan al atenției eroi exponențiali, personaje-model, care să poată influența în mod pozitiv conștiințele și să contribuie la formarea însușirilor morale și la însușirea unor norme de comportare proprii socialismului și comunismului.

Secretarul general al partidului ne-a insuflat o trainică dragoste pentru trecutul de luptă și de izbînză al poporului român, greu încercat de-a lungul vremii în apărarea și afirmarea ființei sale. Nu este de conceput o bogată și armonioasă viață teatrală națională, fără

valorificarea repertoriului de inspirație istorică. Întruchiparea pe scena teatrului a marilor eroi ai poporului nostru a devenit nu numai o tradiție, ci și o componentă specifică a artei interpretative, concretizată în realizări memorabile.

Nu ar fi fost posibilă această splendidă dezvoltare a teatrului nostru, fără însușirea tezelor elaborate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, teze care au clarificat opțiunile și metodele noastre de lucru, îndrumîndu-ne pe făgașul eficienței spirituale a actului artistic. Fiecare cuvîntare a tovarășului Nicolae Ceaușescu aduce în sfera noastră de preocupări idei noi, care îmbogățesc instrumentarul teatrului, ca organism integrat spiritualității contemporane. Ideile păcii, cooperării între națiuni, promovării umanismului și spiritului de dreptate sînt tot atîtea coordonate ale repertoriului pe care îl valorificăm și prin care ne legitimăm în fața milioaneilor de spectatori.

În chipul cel mai firesc, oamenii de artă îi sînt profund recunoscători tovarășului Nicolae Ceaușescu, și îi urează, din adîncul inimilor lor, sănătate și putere de muncă, pentru a continua și desăvîrși opera magnifică de zidire a țării și conștiinței pe acest străvechi meleag de-apururi românesc.

Stelian PREDA

